

لنڊي ڪيسي

Ketabton.com

مظلوميت لنډه كيسه

په گڼو ونو کې سړي منډي وهلي په تلوکي يې خپله ښۍ پښه درنه پسي اخیسته په مخ يې دوینوسره خاڼه ښکاریده دونوله مینځ نه ووت دلويديځ لورته يې چټک قدمونه اخیستل دغونډۍ څنډي ته ورسید دزشو سړی شاپرتخته ولويد دغونډۍ له سرنه دوه دقوي متوخواندان چې مخونه يې په نکاب پوښلي وو رابښکته شول سړی يې له له لاسو ونيو او په کلکه ځمکه يې دشمال لورته کشاوه له شاورپسي دوینو سره خاڼه ښکاریده سړی يې څه فاصله کش کړ دیوي څاه څنډي ته ورسیدل دژوروالي اندازه يې دسترگو په واسطه واخیسته ډیره نه وه کډۍ ژوره) نکاب پوښو شاوخوا وکتل سړی يې ترلاسه ونيو څاه ته يې وغورځول

* * *

داسمان مخ تورو وریځونیولی وو دباران میده میده څاڅکودرباب غوندي منظمي نغمي جوړولي په څا کې پراته سړي سترگي وغړولي په چپ مټ کې يې له جوړشوي تپ نه دوامداره وینه بهیدله دپورته کیدو هڅه يې وکړه خو دمه ورپه کې نه وه بیرته پرځمکه را پریوت سايي لنډه لنډه کیده د ورستي ځل لپاره يې هڅه وکړه دڅاه دیوال ورته تکیه شو په زحمت پاڅید په دیوالونو کې له ایستلو زینو نه په استفادي دځمکي سرته راوخوت ښۍ لاس يې دچپ مټ په تپ نیولی وو ښۍ پښه يې درنه پسي اخیسته همداسي په خړه دښته کې گوډگوډروان وو دلويي لاري سرته ورسید وجودي دزياتي ويني له بهید وڅخه بي سیکه شوی وو په خاورويي گونډي ووهلي مخامخ يې وکتل له لري نه یوموترښکاریده دمخي په ښښه يې دوامداره برپاکونه خوځیدل په زړه کې يې

دهیلوډیوي بلي کړي ژوند ته يي تمه پیداشوه موټر ورو ورو رانیږدي کیده ترخوچي
 دسړي اوموټر ترمنځ، یوازي خومتره فاصله پاته وه په موټرکي ناست ځوان له بنیښي نه
 سر راوويست ويي ويل کاکاخیرت دی سړي زگیروي وکړ له خولي نه يي غږ نه و ووت
 ځوان شاته مخ واراو ملگروته يي وکتل ويي ويل ټپي دی ټول په یوځای له موټره
 ښکته شول سړي ته يي تکیه ورکړه ت رموټريي ورساوو ارام يي سيټ ته پورته ک
 وموټر حرکت وکړ

پوليس په څوکۍ کي ځان سم کړ تر خولۍ لاندې يي پکه ککړۍ وگروله
 ناستوکسانوته يي وکتل ويي ويل ښښه غواړم ترخوچي ټپي په هوش نه وي راغلی موږ
 تاسوته اجازه نشودرکولی چي لارښۍ ځکه دازموږ اوصول دي له ناستوکسانوڅخه يوه
 يي وويل

ستونزه نشته موږقانون ته احترام لرو پوليس دزنگ پرېتن گوته ټينگه کړه په وره کي
 وچ ډنگرسړی ودرید ويي ويل صيب امروکی پوليس ناستوکسانوته اشاره وکړه ويي ويل
 ترخوچي ټپي په هوش راځي ترهغو دوی زموږ ميلمانه دي ناست کسان دپوليس په
 خدمت گارپسي روان شول شيبه ورسته خدمت گار راغی سلام يي وکړ ويي ويل صيب
 له روغتون نه م وخ بر ترلاسه کړ ټپي په هوش راغلی پوليس په بېره له څوکۍ نه جگ
 شو خدمت گارته يي وويل ميلمانه روغتون ته راوړسوی خدمت گار وويل سمه ده

صیب پولیس دروغتون په سالون کي چټک قدمونه اخیستل له مخامخ اطاق نه ډاکټر راووت پولیس تري پوښتنه وکړه ډاکټر صیب څه وخت مخکي يي چي روغتون ته ټپي راوړ ایا له هغه سره لیدای شم ډاکټر د هو په معنا سروخوځاوو مخامخ اطاق ته يي اشاره وکړه ويي ویل هلته دی څه وخت مخکي په هوش راغی پولیس مننه وکړه د اطاق په خواروان شو د اطاق دروازه يي ورو خلاصه کړه په کټ کي بوداسپری پروت وو سپینه گڼه بیره اونوراني څیره يي درلوده سترگي يي د اطاق په چټ کي گندلي وي د پولیس په لیدويي ټکان وخوړ په کټ کي کیناست پولیس بښنه وغوښته مخکي ورغی ويي ویل د پولیسو قومندان).....(یم څوکسانو چیرته ټپي موندلی وي او تر روغتونه يي رارسولی وي او ورسته يي موږ ته خبر راکو بوداغلی وو پولیس وویل نوم مو بوداهماغسي چټ ته کتل د وره کړپ شو په بیره يي شاته وکتل د پولیس خدمت گار او ورسره دری تنه نور ځوانان وو پولیس بوداته وکتل ويي ویل دوی پیژني بودا دنه په ډول سروخوځاوو پولیس وویل ایادوی ستا په ټپي کولوکي هیڅ لاس نه لري د بوداسترگي راډکي شوي په غریوکي يي وویل نه پولیس له خپل ځای نه پورته شول ولاړوکسانو يي بڅښنه وغوښته او هغوی ته يي د تلوا اجازه ورکړه له خدمت گارسره دري واړه یوځای ووتل پولیس په خپل ځای

کیناست سوړ اسویلی يي وایست بودا ته يي وکتل هماغه شانتي يي په چټ کي سترگي گندلي وي پولیس ورو وویل ښاغلیه نوم موڅه دی پودا ټکان وخوړ پولیس ته يي وکتل ويي ویل خیرگل وظیفه مو بودا غاړه تازه کړه ويي ویل د نجیب په وخت کي تورن وم ورسته دهقان وم د بوداستونی راډک شو د ښی سترگي له کونجه يي اوبنکه راوړ غړیده او د بیری په سپینو گڼو وینتانو کي ورکه شوه ورو يي وویل خواوس هیڅ نه یم پولیس

وویل دکوم ځای اوسیدونکی یې بودا ترڅه موسکا وکړه ویي ویل دومره پښتنوته څه ضرورت دی پولیس بښنه وغوښته ویي ویل ښاغلیه غواړم پوه شم چي ولي په داسي حال یاست چا ټپي کړی چامو دوژلو هڅه کوله دچا دښمني در سره ده که ستاسو دښمني له چاسره ده په دي هرڅه پوهیدل زما دنده ده ځکه ددي سیمي امنیت زما په لاس کي دی ا وزه نه غواړم چي زما په سیمه کي دي کومه من في پښه ثبت شي زه غواړم په هرڅه پوه شم اوله تاسره مرسته وکړم بوداو ویل ته یې نشي کولای پولی س هسک وکتل ویي ویل کیسي اوریدلوته دي چمتویم بودا خپله خبره تکرار کړه ویي ویل ته یې نشي کولای پولیس لاس هواته اوچت کوترسريي تاو کړ ویي ویل شاوخوا سیمي زماترواک لاندي ډي که تاته کومه ستونزه په کي پښه شوي وي حتمن در سره مرسته کولای شم دبودا په شونډو پیکه موسکارا غله وروبي وویل سیمي ستا خوته دنورو ترواک لاندي یې پولیس ته یې خبري خوند ورنه کړ وروبي وویل څوک یادوي بوداو ویل زورواکان پولیس جدي شو ویي ویل څوک چي قانون ماتوي زه دهغوی پښي اولاسونه ماتوم ته یې پیل که بودا وویل سمه ده کیسه یې شروع کړه یوما زیگر له کوڅي نه شورماشور راته داسي لکه دخوکسانوچي سره داوه (دعوه) وي دباندې ووتم یوه کلیوال زما دزوی گریوان نیولی وو سترگي یې سپیني راختلي وي په سترگوکي یې سره رگونه له ورايه ښکاریدل په زوره یې چیغې وهلي ولي بي غیرته خپله خورمورنه لري زوی مي په ویریدلي لهجه وویل زه بي گنا یم ما.. خبره یې نیمې پاته شوه کلیوال جټکه ورکړه پوري یې واهه دروغ مه وایه (الوالدين) علاوالدين (شاهد ده تم ه مي پیداشوه الاوالدين مي وراره ده دهوپه مانايي سروښوراوو وي ویل ظاهرما ولیدستاسو خورته یې له لري ایشاري کولي قریب مي وو باید داسي یې نه وای کړي ناهیلی یې کړم نه به ناهیلی کی دم که په زوی کي مي گنا

وایي خوباوري وم زوی مي بي گنا ووکلیوال مي په زوی ورخپري کړي زاری مي ورته
 وکړي خونه يي اوریدي ولاړوکسانوته مي چيغي کړي نه يي اوریدي اه دغریب غږ به
 نوڅوک اوري شیبه ورسته کلیوال سره لاړل دغریب اوبی وسه خیرگل زوی په سرو
 وینولړلی په خاوروکی پوروت وو چيغي مي ورته وکړي ځواب يي نه راکاوه لنډه داچي
 زوی يي را وواژه په جنازه کي يي یوازي ماماخیل راغلي ول دا دکوم خان مړی نه وو
 دغریب طاهر مړی وو هغه هم دبی عزتی په مرگ مړشوی وو درنو خلکونه غوښتل دهغه
 په جنازه ځان سپک کړي په لنډه موده کي يي مورهم پسي مړه شوه دزوی مرگ اودکلي
 دښخوپیغورونه يي ونه شوی زغملی دزوی له مرگ ورسته تربرو هم سترگه نه رانه کوله
 هغوی ناست همدي لحظي ته وو بوداغلی شو پولیس وویل نور بوداوویل یوه ورځ يي
 اخطار راکو ویل يي چي کلی پریردي ترڅويي شتمني دوی ضبط کړي دولت ته مي
 اریظه (عریظه) وکړه خوونه چلیده تربرونومي واسطه لرله له قضانه يي راوشړلم دغرمي
 دولس بجي کلي ته ورسیدم دتره زامن مي لکه وږي لیوان تیاریه دروازه کي رته انتظار
 وو چاره يي راپسي راوښکه منډه مي کړه خودوی له مانه په منډه کي تیزول ويي نیوم په
 خوله يي یوسوک راکړ په ځمکه پرمخي پریوتم بیرته په زحمت له ځمکي پورته شوم
 توف مي کړل له ناږو (لاړو) سره سري ويني گډي وي منډه مي کړه دغونډی څنډي ته
 ورسیدم یوازي یوډزمي واوریدپه ځان نه یم پوشوی ورسته مي سترگي رڼي کړي په څا
 کي وم همت مي وکړ له څامي ځان راوویست له ل ري مي یو موټر ولید رانژدي شو
 دمه راپه کي نه وه پاتي بي هوشه شوی وم ورسته مي سترگي رڼي کړي په روغتون کي
 وم پولیس حیراني سترگي بوداته نیولي وي وروبي وویل شتمني يي ضبط کړه بودا
 سوراسویلی وویست ضبط يي نه کړه ضبط کړي يي ده پولیس سات ته وکتل دمازیگر

پنځه بجي وي بودايي ترلاس ونيو له ځايه يي پورته کو دواړه له روغتونه ووتل په
 موټرکي سپاره شوو دپوليسوماموريت ته لارل پوليس له پوډا سره يوځای دفتريته ننوت
 دزنگ بټنه يي ټينگه کړه په وره کي وچ کلک جسد ودرید خدمت گاروو پوليس وويل
 حواله دار(لس مشر) ته غږ وکه خدمت گاروويل سمه دصیب خدمت گارووت شيبه
 ورسته په ونه دنگ ځوان چي بنایسته توري غټي سترگي يي لرلي دفتريته راننو عسکري
 سلام يي وکړويي ويل امروکي اميرصیب په څوکي کي ناست پوليس بوداته اشاره وکړه
 ورويي وويل ظلم ورباندي شوی حواله دارپه پوښتنکي ضرورته وکتل پوليس په ځای
 کي سم شو ويي ويل تربرويي شتمني ملک اوپتي ضبط کړي زمورمرستي ته اړتيا لري
 کسان درسره واخله له ظالمانونه دخيرگل شتمني ورکړه له بودانه يي دکلي ادرس
 اودپټيو موقعيت وغوښت ادرس يي ورکړ حواله دارله دفتريته ووت بوداله ځايه پاڅيد
 خو پوليس ورته دکينستو وويل بوداپه خپل ځای کيناست شيبه ورسته تليفون وشړنگيد
 پوليس غوږته يوړ ورويي وويل بلي اميرصیب له هغي خوا غږ راغی دبودا دوسيه وتره
 بوداکومه شتمني نه لري اوده ته هم دتلوا اجازه مه ورکوه پوليس بوداته حيران حيران کتل
 پوليس جدي شو ويي ويل صیب هغه ځمکي موزوکتي دشاروالي په دفتري دښاغلي
 خيرگل په پلار گل ميرپسي صفت دي له هغي خواله غوسي دک غږ راغی ما حواله
 داربیرته روغوښت هيڅ هم نه دي ثبت څه چي مي وويل هماغسي وکه پوليس ورو
 وويل سمه ده صیب پوليس موبيل کيښود اندينمن وو بوداوو وويل بښنه غواړم ته
 مي راسره سرگردانه کړي پوليس يوڅه ځی جل شو ويي ويل افسوس چي تاسره کومه
 مرسته نشم کولای بوداوويل زندان ته مي بيايي پوليس فکريه م څه کړ شيبه ورسته يي
 وويل نه بوداوويل دباندي به مي ژوند سخت وي سترگي يي راډکي شوي سوراسويلی

يي وويست اه خدايه ډيردي مظلوم پيداكرم داسي به دي پيداكولم خودلته نه په دي
 ټولنه كي دمظلوم حق ظاليم خوري په وړه بهانه به دي زوى دروورثي ته به سپيني
 سترگي ورته گوري څه به نشي كولاى څوك به دي غږ هم نه اوري له قضا به دي شري
 دخداى دين داسي پلى كوي چي يوازي دمالدارواوخانا نوپه كي گټه وي دبوډاستونى را
 ډك ش وورويي وويل زورواكي به دي په زندان كي نه پرېږدي دبوډاخبري درني وي له
 ځايه پاڅيد پوليس ته يي وكتل سترگي يي له اوبنكوډكي وي ورويي وويل دخداى
 پامان بوډادپوليس له ماموريت نه ووت دلويي لاري په سريي چټك قدمونه اخيستل
 پنبه يي په ځمكه كي له راوتلي تيرې سره ولگيده پرمخي ولويد خوله يي خلاصه وه
 سلگى يي بي واړه ترشوندو راتلي بوډبیرته پاڅيد چټك روان وو له كلي نه لويديځ لورته
 په

شنوفصلونوكي تير شو خپلي ځمكي ته ودرید سترگي يي ډكي وي زوريي غوښت بي وسه
 وو دخپلي ځمكي اختياريي نه لرل دسترگ وتركونج يي دمنوشنووونوته وكتل سري مني
 په كي ځورنډي وي بوډاخلاصه خوله له شنوفصلونونه روان شو اودبنارلويه لاره يي
 ونيوه

پاڅ

بي مسؤليتہ ڄوان لنڊه ڪيسه

په ڄوڪي ڪي ناست ڄوان د ٽلفون په سڪرين چٽڪي گوٽي تيرولي تورلاسونه او اوږدو نوڪان يي لرل په لاس يي دشنو مريو لاس بند ترلي وو داوستان خبره مي ذهن ته راغله په لاس ڪي ځنځير يامري اچول شرڪ ده همداشان گوتم يي هم ياده ڪري وه ڄوان به ڪله ڪله په چپ لاس ڪي نيولي دوهم ٽلفون ته وڪتل ور وبه يي وويل .

دري څلور داغت ده يو څه وخت يي ونيو.

ڄوږند سريي پورته ڪر ترڅنگ ولاړ ماشوم ته يي وڪتل په خوند يي وويل دافيلم غٽ ده تڪريباً (تقريباً) دري ساعته ده ڊير وخت يي ونيو ماشوم دبغل په جيب ڪي اچولي لاس راوويست دغورپه شاتني برخه ڪي يي څاڅڪي څاڅڪي خولي ورباندي وچي ڪري .

ورويي وويل .

دا تاته روان دي ڪه موږ ته

؟ ڄوان وويل نه تاسوته.

د دوي مرڪه مي ترڊيروتعقيب ڪر په نوره حوصله راته نه وه پاڻي دواږه دفلم په صفت

نه مږيدل

ڄوان ته مي وويل

دومره غٽ غٽ فيلمونه له کومه

کوي؟

خبروته يي خوله جوږه ڪر

ويي ويل مازيگر چي دجومات مخي ته ورشم بس ټولوځوانانو زاپيا وي وصل کړي
وي نوي نوي فيلمونه يي پيدا کړي وي هرچاته يي ليري زه هم ځان ور شريک کړم په
رشخند يي وويل په دي طريقه يي پيدا کوم .

اه عحيبه ده مسجد ته خلک دعبادت لپاره ځي خو داخلک ددي لپاره ځي چي نوي
فلمونه وليري

ځوان ته مي وويل څومره وخت کيږي چي فلمونه گوري .

هماغسي يي تلفون ته کتل لنډ يي وويل له کوچني

راسي ومي ويل

ور ور ياپلارمو درته ونه ويل چي داتاوا ن درته کوي تاسو بايد درس
ووايست ځوان وويل . نه مشرور ور به مي ويل چي فلمونه مه گوره گټه نه

لري

درسونه دي ووايه خبرو به يي خوند نه راکاوو بله ورځ مي ديوترکي ثريال څوبرخي
ورباندي وکتې په ثريال کتلومي عادت کوبيا يي ماته هم ونه ويل چي مه يي گوره
څه فايده يي هم وکړه هغه داچي تلفون يي اصلي وو په يو وار په يي پنځوس شپيته
برخي ثريال راوړ مابه هم خوند ورنه اخيست په خبرو پسي يي ورو وخنډل .

افسوس مي و کړ موږ په ماشومانو کي دومره استعداد لرو چي غټ کسان له سمي لاري
واړوي که داوړتيا په صحيح ډول استفاده کيدای څومره به ښه وای په کم عمر کي به
يي هغه څه کول چي خارجيان يي په ډير عمر کي کوي ماشومان اوځوانان موانرژي
لري خوپه مکمل ډول بي ځايه مصرفيږي .

خبروته مي راوگرځيدم .

ځوان ته مي وويل څومره فلمونه

موکتي ويي ويل شاوخوا زر دوه زره .

په زړه کي مي وويل اه کم عقله ددي په ځای که دي دوه سوه کتابونه مطالعه کړي
وای په ډاډ سره مي درته ويل چي دټولني راتلونکی ته يي خبري مي پري نه کړي ومي
ويل

په هندي فلمونو کي بربنډي بنځي وي زموږ د کلتور(رواج)په خلاف تبليغات کوي
ولي مود دي فلمونو کتلو ته زړه بڼه کړی او بل گناه هم لري لنډ ځواب يي راکړ
لوڅ سر گرځيدل هم گناه ده دسړي لمونځ نه کيږي
ځان ته مي وکتل ريښتيايي ويل په سر مي خولی نه
وه

دبحث اړتيايي نه لیده چي سرتورسرلمونځ کيږي اوکنه هدف مي دځوان خبري وي
موضوع مي بدله کړه په خندامي ورغبرگه کړه دعلامالدين ثريال دي کتلی دځوان
سترگي وځليدي په خونديي وويل هو شونډوته يي ورو حرکت ورکړ ويي ويل خو
هغه گناه لري ومي ويل ولي ؟

له تليفون نه يي سر راپورته کړ ورو يي وويل

په رڼا ورځ جنت اود وغس) دوزخ (ته ننوزي په زړه کي مي راتيرشوو که په توره
شپه ننوزي بياتاسوته بهانه درجوړه شوه گناه لري ځکه په توره شپه جنت اودزخ ته
ننوزي که هندوانو داخطر احساس کړ چي داثریال مسلمانان نه گوري يوازي به يي
رنگ تغير کړي جنت اودوزخ ته به تگ دشپي کړي بيايي په اسانی درباندي کتلی شي
اه داخلک څومره مسؤليت نه پيژندونکي دي ورک يي که

ځوان تېلفون دبغل جيب ته واچاوه فکرمي وکړ چې د فلمونو تبادله يې ختمه شوه دځوان خبري راته مهمي وي ومي ويل زدکړي موکړي دهوپه معنا يې سر وښوراوه څومره؟

ترلسم صنفه (ټولگي)

ومي ويل اوس څه

کارکوي

څه يې ونه ويل ولاړ ماشوم ته يې وکتل په خوشکه يې وويل يودانه سگريټ را واخله وړوکي هلک خبره ورغبرگه کړه خلاص نشته يوکوټی (قوټی) به درته راواخلم ځوان وويل په گټه ليونی هم پوهيږي خو سي خويي نه راکوي هغه ب ه هم اوس په پنځوس اوغانی (افغانی) وي

پوښتنه مي تکرارکړه اوس څه کارکوي وروي وويل

دهقاني ومي ويل ولي دي مکتب پريښود؟

ځوان په څوکۍ کې ځان سم کړپه چټ کې تاويدونکي پکې ته يې وکتل وروي

وويل داسي مکتب پايده نه کوي سهاربه ولاړوترغمي به سلابلا ناست وو

ترسبک(سبق) به چغاډيره وه په لسم صنف کې وم خط مي له مخي سم نه سواي

ويلی سم يې ويل ټولگيوال مي ذهن ته راغلل له درس نه به يې ټوکي زياتي کولي

دشاگرداوبانديڅي (کوچي) ترمنځ ډير توپير وي شاگرد بايد ډيراغيزمن شخصيت ولري

ترڅو عام خلک هم دي ته چمتوشي ترڅو خپل اولادونه ښونځي ته وليږي خودوی داسي

نه وه په ټولگي کې به يې داسي ټوکي کولي باورمي درلود چې دکلي لوپران هم مقابله

نشي ورسره کولای

غټ غټ شاگردان وو پښتو خط به يي له مخي نشوای ویلی بند بند به په کي کيدل
 هان ځينو خويي املا لانه وه زده ورک يي که داخلک دي خدای پوه کړي
 دځوان خبرو ته راځم پلا ربه مي ويل چي لسم صنف ته ورسيدې خط دي نه کوزده
 دامکتب نه مکتب راويي گرځولم دهقاني ته يي وتړلم ويل يي زه په سپينه ږيره لگيايم
 بايد کار راسره وکړي درس خو هسي هم نه وایي بس له هغه تروسه دهقان يم ځوان
 غلی شو فکريه مخه کړم اه پلاري چاره به درباندي ملامت (گرم) وي دهقاني ته يي
 تړلی يي دهغوزرگونه شاگردانو په اړه مي افسوس وکړچي پلاري په درس پسي راليري
 خودوی وخت په عبثياتو تيره وي دوی به هم يو وختي دهقانان وي له پلار ټولني
 اوځان سره به يي پوره خيانت کړی وي

پاڅ

بي پروايي لنډه کيسه

له مخامخ لرگيني دروازي نه ډله کسان راووتل. له شا ورپسي دښخوسوي کړيکي پورته شوي په ونه دنگ خوان چي وره وره ږيره يي لرله د دروازي په څنگ کي ولاړو سري سترگي يي دډيري ژړا نښه وه خوان به پ ه کټ پسي تلونکي ښځي په شا کولي ت ورسرو بدي ورځي کولي نه په شا کيدي .

خوان غټه لرگينه دروازه راپوري کړه د دروازي په څنگ کي لکه عسکر ودرید دج ومات ترڅنگ څوکسان ولاړو دکت انتظاريي کاوه زه هم ورغلم له کسانوسره حيران ودریدم

شيبه ورسته ډله کسان زمور ترڅنگ تير شول موږ هم له شا ورپسي روان شو په کټ خای نه کيده کله به دکت اوږه يوه نيولي وه اوکله به بل همداسي روان وو له ي وڅه مزله ورسته دکلي لويي هديري ته ورسيدو کټ په ځمکه کيښودل شو په څومتره فاصله کي مړي خاوري پرتي وي مخي ته تلونکی کس له خاوروسره ولاړو خوانانو ته وکتل .

په زوره يي وويل قبر تيار دی ؟

له مقابل لوري اواز راغی هوملا صاب) ملا صاحب).

ترکت شاوخواگن خلک راتاو وو په يوه چوله کي مي ځان ځای کړ کټ ته مي وکتل په کټ کي تک سپين خوان پوروت وو په خوله کي يي سپينه پخته ايښي وه سترگي يي پرسيدلي وي پ ه سريي سپينه پټي ترلي وه فکر وړی وم په ځان نه پوهيدم شيبه ورسته مي په اوږه دچالاس ولگيد .

ورومي کتل

ورويي وويل

.

دزړه صبردرته غواړم .

ځان ته مي فکرشوپ ه مخ مي اوبنکولاري جوړي کړي وي اودگرايوان په لوري يي منډي وهلي له ځايه پاڅيدم مخامخ ولاړکس ته مي وويل څه ورباندي شوي ورويي وويل ټکريي کړی

څ وځوانان راغلل کت يي اوږ وته پورته کو دقبر په لوريي يوږ زه هم ورغلم دقبر په ژي ورته ودريدم هماغسي مي اوبنکي له سترگو بهيدي نه پوهيږم خوز په مي ژړل دچاچي زړه ژاري سترگي حتما ژاري دځوان لحدته يي ورستی خبنسته نبوده يوازي يي دکفن سپينه څوکه بنکاریده خبنسته يي کيښوده دځوان کفن اومخ دتل لپاره پټ شوو قبرته مي وکتل داسي راته برينبيده چي قبر راته وايي دځان په حال وژاړه ته په هم يوه ورځ زماغبرته راشي دجهان غمونه پريږده خپل غم دي کوه وويريدم

ځوانان رامخته شول په قرباندي خاوري اوبنتي هرچاکوبنس کول چي يوبيل خاوره زياته ورباندي واچوي پردي س ږي به يوبيل خويار دوست اشنا به دوه بيله خاوره ورباندي اړوله سخته وه ډيره سخته ماژړل نه پوهيدم چي دځان په حال که دځوان په حال په بي روحه جسد خاوري امبارشوي م لاصيب يوڅه وخت وغريډ خ لک يو غوږورته ناست وو ملاصيب له جهنمه دخداي ج له عذابو دقيامت له ورځي وغريډ دملاصيب غريډا اوقبرته په کتو سخت وارخطاشوم له ځان سره مي وويل اي خدايه ته خويه ماورحميږي سخت سفرمي په مخ کي ده په وار وار مي داويل ملاصيب خبري

خلاصې كړې د دوعالپاره يې لاسونه لپه كړل دهيواد اسلام اومړي لپاره يې اوږده دوعا
 وويله خلكوبه يوازي امين ورسره ويل دوعا پاى ته ورسیده ډله خلك دكلي په خوا
 روان شول زه همالته ناست وم شيبه ورسته په هديره كې چوپه چوپتياوه دخړوقبرونو
 سروته مات لرگي ولاړوو نيم خيرې شوي زاړه دست ملونه بادريول له لري نه مي
 دموترسېكل تيزاواز واريدد شيبه په شيبه اواز راښودې كیده دهديري په سر لوي لاري
 ته مي وكتل هماغه ځوان و وچي په غټه لرگينه دروازه كې يې ښځې په شاكولي له
 شاوړپ سي غوټه دورې له ځمكې پورته شوي له هديرې په تيزۍ تيرش وو تردېرو
 دموترسېكل تيز اواز اوريدل كیده ورسته ورك شو بغل ته م ي وكتل په سپيره ډاگ كې
 غټه څرخندۍ تاویده په زاړه قبركې له كوچني سري نه خړه څرمښكۍ راووته منډه يې
 واخيسته ترژيري وچي ترخي لاندي شوه

پاڅ

لنډه کيسه

په تياره اطاق کي دلاسي بټۍ نرۍ رڼابنکاریده دمیز په سر یو قلم او کتابچه ایښي وو په څوکی کي ناست ځوان کتاب ته کتل کله کله به یې د کتاب په منځ کي گوټي کیښودي قلم به یې ورپورته کړ په کتابچه کي به یې څه ولیکل ورسته به یې بیرته کتاب خلاص کړ په لوستلو به یې بوخت شو ناڅاپه د وره غنجا پورته شوه دکوټي په غولي دنگ ځوان ودرید دلاسي بټۍ سپینه رڼايي په سترگو کي ښکاریده تور گڼ ویښته یې لرل وږي عینکي یې دپوزي په سر مازي تکیه کړي وي احمد وو دالماس ملگری په غوسه یې الماس ته وویل ډیر انتظار مو وکړ راځه ډوډۍ تیاره ده نن سبا ډیري نخري درنه کیږي الماس د کتابچي په مخ پروت قلم ورواخیست ورو یې وویل زړه ته مې نه کیږي تاسو یې نوشیجان کړی احمد په مخامخ څوکی کیناست ویي ویل څه درباندي شوي داڅو ورځي بیخي بدل شوی یې گوره له مایي مه پټوه د راز ملگری مې یې هرڅه چي وي راته ووايه ستونزه به په گډه حل کړو الماس قلم پورته کړ دغور شاتنۍ برخه یې ورباندي وگروله ورو یې وویل تاته پټه ده چي دري میاشتي کورته نه یم تللی بل ازمويني مو هم رانیږدي شوي تلای هم نشم که حقیقت راباندي وایي کورته مې یوڅه زړه ختلی میرمن مې سترگو سترگو ته کیږي خدای خبر څنگه به وي چي کله تري را روانیدم ناروغه وه ډیر وخت وشو حال نه ورنه لرم چي ناروغي به یې څنگه شوي وي احمد څوکی ته شا ووهله په کړس یې وخنډل دواړه لاسونه یې به هوا کي وجنگول خدا یې زور ونيو الماس حیران حیران ورته کتل احمد خدا یوڅه راقابو کړه ویي ویل ښه داکیسه ده ما ویل چي سړي ځان ډیر نیولی څه کیسه خو حتماشته گوره زوره وړه هسي ځان په اندیښنو مه خوره ښځه اودومره غم یې دخپل سر دواوي (دوعاوي) کوه که ښځه دي مړه شوه بله

وکه ښځي خوځمي نه دي له دي خبري سره دالماس سترگي ډنډ شوي اوښکي يي بي
اختياره له سترگو منډي را واخيستي اودگريوان په لوري يي لاري جوړي کړي احمد
ورو وويل ياره زړه دي مه خوره دومره دښځي سپي له ځانه مه جوړوه مهيمه خبره نه ده
دښځي لپاره څوک اوښکي نه تويوي الماس لاس هواته پورته کوبيرته يي په تيزي
راخطاکړله ميز سره يي ټکر کوه په ميز پروت قلم ورغړيد ځمکي ته ولويد دکتابچي
ورقي گډي وډي شوي په غوسه يي وويل

دبوري ارمان لنډه کيسه

دلر ژيري وړانگي دکوتي په غولي پرتي وي په خيرنه برستن کي پټ ماشوم په بيره په
 خای کي کيناست په وچو ډنگرولاسويي سترگي وموښلي له خايه پورته شو د دالان په
 لوري يي منډه کړه په دالان کي بوډی بنځه ناسته وه په لاس کي يي رپيده نيولي وه
 خای خای غوړ چاپونه پري ښکاريدل ماشوم ورو وويل ادي چای تيار ده بوډی ماشوم
 ته وکتل وي ويل هو زويه تيار دی له دي سره يي څنگ ته ايښي ترموز ته لاس کړ
 ماشوم ته يي پيال ډکه کړه سپيره ډوډی يي ورته کيښوده ماشوم سوړ اسويلی وويست
 وي ويل ادي دا ډير وخت کيږي تريخ چای خورو بوډی په لاس کي نيولي رپيده تناره
 ته وربښکته کړه په رپيده هواره ډوډی دتناره په کله پوري ونښته پزه يي پورته کش کړه
 ورو يي وويل له کومه شي زويه په يوه گوله وچه ډوډی پسي حيران يو بوره به له کومه
 کو ماشوم وويل ادي دملک زوی به اوس له خوږچي سره ډوډی خوري غلی شو له
 سپيري ډوډی څخه يي گوله ورجلا کړه خولي ته يي کړه په ناهیلی يي دترخه چای
 غږپ پسي وکړ بوډی ته يي وکتل سترگي يي له اوبښکو ډکي وي ورو يي وويل ادي خير
 ده مه ژاړه بيا بوره نه غواړم دبوډی اوبښکي په سلگيو بدلي شوي له خايه پاڅيده ماشوم
 يي په سينه پوري کلک ونيو يوه شيبه يي وژړل ورسته غلي شوه ورو يي وويل گوره
 زويه کوچنی خور دي ډيروخت کيږي ناروغه ده د دوا پيسي نه لرو خپله نه دژوندويم
 نه دمړو خوڅه وکم روپی نشته چي دځان او وږي خور علاج دي ورباندي وکړم نو بوره
 به له کومه کو چي چای ورباندي خوږ کړو بوډی غلي شوه ماشوم دمورپه ټټر ايښی سر
 راپورته کو ورو يي وويل ادي زه به غټ شم کاربه وکم ډيري روپی به وگټم بيا به
 هرسهار خوږ چای خورو په تا او وږي خور به دوا هم وکم بوډی په اوبښلو سترگو

دخيرن پروني څوکه تيره کړه ويي ويل خداى خو لوى ده لاسون يي لپه کړل په زوره يي
 وويل الله خو مي دي ترهغو نه مړه کوي ترخومي ستا دلاس دوا نه وي خوړلي ماشوم
 وويل ادي ناوخته شوت ته اوبه اوږدوى راکه زه به ترهغو چای وخورم بودى په بيره د
 دالان له انگره ووته وخت ووت بودى بيرته راغله په لاس کي يي دتوکر خيړنه کڅوړه
 اودرنو اوبو پلاستيکي بوتل نيولي وو له سپيره شکاره نه يي وچه ډوډى ور واخيسته
 داوبو له بوتل سره يي يو ځاى په کڅوړه کي واچوله په خوابدي غږ يي وويل واخله
 زويه ماشوم له ځايه پورته شو د دروازي په لوري يي منډه واخيسته دسرای په منځ کي
 پنبه نيولى شو شاته يي وکتل دزړي کلا په سرکي خوختيني کوتي ولاړي وي په سريي
 تورکارغه ناست وو کاغ کاغ چيغي يي وهلي ماشوم بيرته روان شو دکاهداني ديوال ته
 ولاړه اوږده تانده لښته يي ورسره واخيسته له دروازي ووت په کوڅه کي يي منډه
 واخيسته همداسي مخته روان وو شيبه ورسته يوي غتي لرگيني دروازي ته ودرید
 دروازه يي تيله کړه کورته ننوت کاهداني ته نږدې ولاړو وېرو ميرو ماشوم ته کتل هلک
 ورغى کوانه ميري يي له جارگي راوويستي له کوره بهر ووت دکلي له څو نوور کورويي
 هم ميري راوويستي له شاورپسي روان وو دکلي لويه لار يي نيولي وه مخي ته يي ډله
 ماشومان روان وو شيني بکسى يي په ملاوو پسي ځنگيدي ماشوم له کلي ووت دلاري
 ځنگ ته په ديوال کي جوړ کڼدو ته ور وگرځيد په وره کوانه پرتو خاورو ورټيت شو
 خپل نازکي شونډي يي ورباندي کينودې بيرته يي سر راپورته کو په غريو نيولي غږ يي
 وويل ابا شهادت دي قبول شه له سترگويي مړي اوبنکي راتوى شوي په ناهيلی له ځايه
 پورته شو شاته يي وکتل ميري لري تلي وي منډه يي پسي واخيسته په سترې سايي
 ځان ور ورساوو له شاورپسي روان شو له لري نه غوټه دوړي بنکاره شوي ورو ورو

دماشوم په خوا رانیږدي کیدي شیبه ورسته یې تر څنگ خړ موټر په تیزی سره تیر شو
غوټه دورې له ځمکې ورپسې پورته شوي دهلک په زړو څیړي بوټو سپیږي خاوري ور
واوښتي بېر تور وینښته یې له سپیره پوټي ډک شول سترگوته یې ډنگر لاسونه ونيول سړي
سترگي یې ورباندې موبنلې په بېره یې په موټر پسې وکتل هماغه موټر وو چې کله کله
به یې په پلارجان پسې کلي ته رابښکته کیدل توپیر همداوو چې په سر یې سپین بیرغ
تالی وهلي دهلک په سر دڅه شي سیوری ورغی پورته یې وکتل په هواکي سپینه کوټره
گرځیده ښکته یې وکتل فکر په مخه کړی وو سوړ اسویلی یې وویست ورو یې څنگ
ته وکتل په سپیره ځمکه کې وچې بربوکی باد رغړولي

پای

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English